

В рецензията на др. проф. Хр. Христов намирам за много правилно отбелязани редица опущения, които биха били необясними ако романът "Дъщерята на Калояна" не беше втората част на трилогията "Асеновци". Като се прочете първата част на тази трилогия: "Солунският чудотворец" - в нея ще се намери много от това, което се чувства, че липсва в втората. В "Солунският чудотворец" е дадено предимство на образа на Калояна и неговите борби против намествениците, като наистина "величав образ" от нашата история, който съм се постарала да предам с възможностите на своето изкуство. Днес, при едно ново издание на трилогията, "Солунският чудотворец" би могъл да се отпечата в поправен и прередактиран вид, особено като имам пред вид новите насоки, които следвах като редактирах труда на Георги Дилчовски: "Победите на Калоян над латинците", /брой 6 от библиотека "Героичен летопис" 1961 г./

Либретото на операта "Балдуиновата кула"/представено на нашата сцена под заглавие "Цар Калоян" според желанието на композитора Панчо Владигеров, е написано от мене през 1936 година и е извлечено от романа "Солунският чудотворец", като биде дадено на големия ни поет Николай Лилиев да го предаде в стихотворна форма.

Прекрасната музика на Владигеров заслужава една преработка на либретото, което първоначално имаше само романтичния епизод между пленника Балдуин и куманката царица - за главна тема, без най-малкото намерение да се предаде образа на великия Калоян за главен герой, но чиято борба с латинците бе само историческия фон за сюжета на либретото.

Самото либрето няма нито претенции за драматична творба, нито за предаване на исторически събития, а беше нагодено преди всичко за музикалните елементи, които допадаха на желанието на композитора: да предаде контраста между православна и католическа църковна музика, източни мотиви и народни песни и т. н..

Преди 9 септември операта биде свалена от сцената на нашия Народен